

σκησ ἀναγινώσκει τις τὴν περιπάθειαν τῆς ἐμπνευσμένης τῆς τέχνης μυστικῶς.

Ἐλισάβετ Χέλμυ

Κάτοχος εὐρείας μορφώσεως ἡ δις Χέλμυ, εἰς ἡλικίαν, καθ' ἣν αἱ ὁμηλικές της ἐπιδίδονται τὸ πρῶτον εἰς τὴν μουσικὴν, ἐκείνη συνθέτεται τὰ πρῶτα μουσικὰ δοκίμια της. Τὸ τάλαντόν της εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐξεδηλώθη. Ἡ Τέχνη ὠμίλησε δι' αὐτῆς εὐθὺς ἀμέσως μ' ὀριμότητα. Εἰς τὸ Ὁδεῖον τῆς Βιέννης, ἐνθα συνεπλήρωσε τὴν μουσικὴν ἐκπαίδευσίν της, ἐξέπληττε τοὺς καθηγητάς της μὲ τὴν δύναμιν τῆς ἀντιλήψεως τῶν ἤχων, μὲ τὴν τελείαν τῶν ἀπόδοσιν καὶ τὸν ἀτομικὸν χρωματισμόν, διὰ τοῦ ὁποίου περιέβαλλε αὐτοὺς.

Ὡς κλειδοκρυμμένα ἤρπασεν ὡς μουσουργός, ἕνα καὶ μόνον εἶχεν ἰσάξιον συμμαθητὴν της ἐν τῷ Ὁδεῷ. Ἡ νεαρά καλλιτέχνης, εἰς τὴν ὁποίαν διανοίγεται εὐρὺ τὸ μέλλον, ἐν Κωνσταντινουπόλει — ἐνθα ἀπὸ μνητῶν τινῶν ἐγκατέστη—συγκεντρώνει ἀμέριστον τὴν συμπάθειαν τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἀνυπομόνως ἀναμένουν τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐτοιμαζομένην συναυλίαν, καθ' ἣν πολυμελὲς ὄρχηστρα θὰ συνοδεύσῃ αὐτὴν ἐκτελοῦσαν ἐπὶ τοῦ κλειδοκρυμμένου ἔργου τῆς ἐμπνεύσεώς της. Ὑπὸ τῶν εἰδημόνων κρίνεται ὡς μουσικὴ ἰδιοφυΐα σπανία, ἀξία ὅλως ἰδιαιτέρας προσοχῆς.

Κ)πολις

Σιβυλλὰ

Τὴν 10 Μαΐου ἐκλείσεν ἡ καλλιτεχνικὴ ἑκθεσις, τῆς Ἑλλ. Καλλιτεχνικῆς Ἐταιρείας. Ἐπεσκέφθησαν αὐτὴν 1,100 ἄνθρωποι, ἐπωλήθησαν δὲ τρεῖς μικροὶ πίνακες τοῦ κ. Χατζῆ ἀγορασθέντες δύο μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μακροπούλου, εἰς δὲ ὑπὸ τῆς κ. Ζλατάνου καὶ εἰς πῖναξ τοῦ κ. Μποκατσιάμπι, ἀγοραθέντες ὑπὸ τῆς κομίσσεως Ριαγκούρ, ἅπαντες ἀξίας χιλίων δραχμῶν.

Ὁ κ. Σ. Βελέντζας ἠγόρασε ἐκ τῶν ἔργων τοῦ κ. Θ. Θωμοπούλου ἐν γλυπτικόν, τὸν «Ποιητὴν» καὶ ἐν ζωγραφικόν (μῖαν κεφαλὴν), εἰς δὲ ὁμογενὲς ἐκ Ρωσσίας τὰ «Περασμένα μεγαλεῖα».

Ὁ δῆμος Βαλτετσίου θὰ ἀνεγείρῃ ἀναμνηστικὴν στήλην εἰς τὴν κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν πεσόντας.

Παραφρόνησεν ἐν Βιέννῃ ὁ ποιητὴς Πέτρος Ἀλτεμπεργ.

Ἀπὸ τινος χρόνου δὲν ἐνεφανίζετο πλέον εἰς τὰς διαφόρους ἐφημερίδας μὲ τὰ περιεργότατα ποιήματά του, τὰ ὅποια ἄλλοτε εἶχον ἐγείρει τόσον θόρυβον ἐν τοῖς φιλολογικῶς κύκλοις τῆς Αὐτριακῆς πρωτευούσης. Τὸ νευρικόν του σύστημα κατεστράφη ἐντελῶς ἐκ τοῦ τριακονταετοῦς ἀτάκτου βίου του. Διενυκτέρευεν εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα πίνων καὶ γράφων ἢ περιστοιχισόμενος ὑπὸ φίλων καὶ γυναικῶν, οἱ ὅποιοι ἀπετέλουν τὴν ποιητικὴν του αὐλήν.

Οἱ ὁπαδοὶ του δεκλῆρουν ὅτι ὁ Ἀλτεμπεργ μετεῖχε καὶ τῆς ἰδιοφυΐας τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς βαθυτάτης παιδικότητος τοῦ Μάτεργκ.

Ὁ Ἀλτεμπεργ περιστρέφεν ἐσχάτως εἰς διαφόρους τόμους τὰ μικρὰ διαλογικὰ του ποιήματα, εἰς τὰ ὅποια κατὰ κανόνα αὐτὸς ὁ ὁδὸς εἶνε ὁ ἐρωτῶν ὑπὸ τὸ ὄνομά του καὶ τὸ ἐπίθετόν του, ἐνίοτε δὲ μόνον ὑπὸ τὸ ὄνομα Πέτρος.

Ὁ πολιτευτὴς κ. Λόυδ Ζώρς θ' ἀποκίση ζῶν ἐτι, ἀνδριάντα ἐν Οὐαλλίᾳ. Ὁ Λόυδ Ζώρς εἶνε λίαν δημοφιλὴς ἐν Οὐαλλίᾳ καὶ μία Οὐαλλικὴ ἐφημερίς, προσέτινεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς τὴν ἀνέγερσίν μνημεῖου εἰς τὸν δημοφιλῆ πολιτικόν ἐν Κάροιδ, πρωτευούσῃ τῆς Οὐαλλίας.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ μνημεῖου θὰ γίνῃ διὰ κοινοῦ ἔργον. Ἐκαστος τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφισάντων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς θὰ καταθέσῃ ἐν σελλινίον, καὶ εὐθὺς ὡς συλλεχθῶσιν αἱ 325 χιλιάδες τῶν σελλινίων, διότι τόσοι ἐψηφίσαν ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων ἐν Οὐαλλίᾳ, τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ εἶνε πλέον ἢ ἀρκετὸν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνδριάντος.

Ἀνεγνώσθη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἡ κρίσις τοῦ Λασσαρένου δραματικοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐκ τῶν υποβληθέντων 25 ἔργων, ἐξ ὧν δύο ἐξηρέθησαν διότι ἐγνώσθησαν οἱ συγγραφεῖς των, ἑπτά μὲν ἦσαν κωμωδαὶ ὑπὸ τοῖς τίτλοις : 1) Ὁ Κομπογιαννίτης, 2) Οἱ πιθηκίζοντες, 3) Ἡ ξενομανία, 4) Ὁ παραβάτης οὐζυγος, 5) Ὁ ξεμωλισμένος, 6) Ζαν, Μισὲλ καὶ Σία, καὶ 7) Ἡ ἀνόρθωσις, οὐδεμιὰς δὲ αὐτῶν κριθείσης ἀξίας βραβεῖον, δέκα δὲ καὶ ἐξ ἦσαν δράματα ὑπὸ τοῖς τίτλοις : 1) Ἡ «Θυσία» μὲ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῆς γεφύρας τῆς Ἀχτας καὶ εἰς γλώσσᾳ δημοτικῇ, 2) Ἀνδρόνικος Καμνηρὸς, 3) Ὁ ἄσχημος ναύτης, 4) Κοητικὸς γάμος, 5) Καντανολέων Σκορδύλης, 6) Μιχαὴλ Γ' ὁ Αὐτοκράτωρ, 7) Θεόδωρος Σανταβαρηνός, 8) Εἰρήνη ἡ ἐξ Ἀθηνῶν, 9) Πίστις, πατρίς καὶ ἐρως, 10) Πονηχεῖα, 11) Χριστὸς καὶ Μωάμεθ, 12) Ἡ ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου, 13) Οἱ ἐπαναστάται, 14) Ὁ ὑφαντής, 15) Ὁ ἀδικημένος, 16) Μαύρη Νάρθα.

Ἐβραβεύθη ἡ «Θυσία». Συγγραφεὺς αὐτῆς (ἡ «Θυσία» μετὰ τὸν διαγωνισμὸν μετεβαπτίσθη εἰς «Πρωτομάστορα») εἶνε ὁ κ. Ν. Καζαντζάκης, ὅστις ὅμως ἀπέκρινε τὸ ὄνομά του, οὐδ' ἐνεφανίσθη. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔλαβε τὸ χιλιοδραχμῶν γέρας, ἐνθ' δὲ διενεργεῖτο διὰ τελευταίαν φορὰν ὁ διαγωνισμὸς, ἔνεκα τῆς μὴ διαθέσεως τοῦ βραβεῖου θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ἡ δι' ἔργων Πανελληνίων κατασκευασθεῖσα εἰς μνημεῖον τοῦ Παύλου Μελά στήλη, ἡ φέρουσα ἐν ἀναγλύφῳ καὶ τὴν εἰκόνα του, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ στηθῇ ἐν τῷ Ζαππεῖῳ παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Βύρωνος.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὁδεῖου Ἀθηνῶν ἐδόθη ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Ἐλευθέρων τεκτόνων μουσικὴ ἑσπερίς, ἥς αἱ εἰσπραξαί, ἀνελθοῦσαι εἰς 1000 δρ. διετέθησαν ὑπὲρ τῆς ἀνέγερσεως Ἡρώων ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ. Ὁ διευθυντὴς